

tiget Maade enten ved Overtrædelse af Maksimalpriser eller af det nævnte Cirkulære yderligere vil brandskatte Befolkningen med Hensyn til de vigtigste Livsforødenheder. Jeg vil bede den højtærede Minister om at give disse Myndigheder en kraftig Paamindelse i saa Henseende, saa at de saa vidt muligt passer paa, at Priserne ogsaa paa de mange Varer, hvorpaa der er Maksimalpris, ikke bliver overtraadt til Skade for den fattige Del af Befolkningen.

Hvad Brændselsspørgsmaalet angaar, maa det, hvis Krigen varer, og det er der desværre al Sandsynlighed for, være Meningen i den kommende Vinter at sætte stærkt forøget Fart paa Hugsten i vore Skove. Det glædede mig at høre det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) fremhæve dette. Vi ved alle, at Sommerskovning ikke er saa heldig, navnlig ikke for Brændets Kvalitet, men det er i det hele ikke saa rart at have med Fældning af Træer at gøre om Sommeren, naar de staar i deres fulde Flor. Nu er altsaa Tiden inde for en kraftig Fældning i vore Skove, og jeg siger ligesom det ærede Medlem fra Verninge, at her er god Anvendelse for de mange arbejdsløse, som vi faar i Vinter. Skovene vil neppe lide under en kraftig Hugst, en kraftig Udluftning. Der er meget at tage, naar det tages med skønsom Haand, enten samlet paa forskellige Steder eller ogsaa ved at gaa Rækkerne igennem inde i Skovens Tykning og efterhaanden fælde, hist og her, hvor der træffes til Udluftning. I Virkeligheden vil vore Skove endda maaske faa bedre Betingelser for at trives i Fremtiden end hidtil — mange Skove er jo vanrøgtede —, naar den nye Beplantning allerede kan ske i det kommende Foraar.

Der er en anden Ting, som er lige saa vigtig som Brændselshistorien, og det er Arbejdet paa at imødegaa Fodermangel. Nu kan ærede Medlemmer maaske tænke: Hvad kan den Mand have at sige om det Spørgsmaal? Jeg er naturligvis ikke særlig inde i disse Forhold, men jeg vil dog tillade mig at henlede den højtærede Ministers og ærede Medlemmers Opmærksomhed paa et Forslag, som har staaet i „Social-Demokraten“. En Forpagter Brønnum, som tidligere har ejet Gudumlund ved Aalborg, har paa en meget vel motiveret Maade opfordret til at saa Havre i Eng- og Mosearealerne, og han hævder, at mange Tusinde Tønder Land kunde gøres nyttige i saa Henseende. Hans Forslag blev fremsat i Maj Maaned og vil

altsaa først kunne benyttes i det kommende Aar, men nu er Tiden ogsaa inde, da Interessen bør samles om dette Forslag, og det var det, jeg gerne efter ringe Evne vilde bidrage til. Jeg ved, at Landbrugskonsulent Glerup har givet Forslaget sin Tilslutning i nogle Artikler i de Ferslewske Blade, og Meningen med denne Saaning paa de paagældende Steder skulde da være at besaa alle Overgangsled mellem lave Moser og dyrkede Kær og alle uafgravede Tørvemoser, helst Arealer, hvor der ved mangeaarig Afgræsning er tilført en Del Gødning. Forpagter Brønnum siger, at der vil kunne skabes store Foderværdier ved en kraftig Tilsaaning af disse Arealer, og jeg vil opfordre den højtærede Landbrugsminister og for Resten ogsaa andre landbrugskyndige Medlemmer af Tinget til at udtale sig om denne Sag, idet jeg mener, at vi ikke har Raad til at lade noget uænsset, som kan raade Bod paa den Fodermangel, vi vil komme til at lide under til Vinter.

Til den højtærede Trafikminister har jeg en lille Henstilling at gøre af rent lokal Natur, nemlig vedrørende Odense nye Station. Her er Forholdene ordnede paa den mærkelige Maade, at den nærmest Ventesalen liggende Perron bruges til Gods og Rangering, og Opholdet paa de andre, meget luftige Perroner er derfor meget ubehageligt for det rejsende Publikum. Det er min Mening, at der, da man opførte denne Station, burde have været bygget en stor Hal, som dækkede hele Anlægget, hvorved der vilde være blevet lunt og hyggeligt. Det blev imidlertid ikke gjort, men jeg tror, man kunde raade Bod herpaa ved at opføre lukkede Rum paa Perronerne, som kunde give Læ for det frysende Publikum. Om Vinteren er det lige haardt nok for mange Mennesker, særlig for Kvinder og Børn, at skulle opholde sig paa dette kolde Sted. Der er sket en privat Henstilling til Generaldirektøren for Statsbanerne, og han har svaret, at Spørgsmaalet vilde blive underkastet en nærmere Undersøgelse. Jeg vil bede den højtærede Minister om at behandle Sagen med Velvillie, naar den, forhaabentlig snart, kommer til ham.

Sluttelig vil jeg sige et Par Ord om Virkningen af Loven om Værn for Dyr, som blev vedtaget i Fjor. Der er ingen Tvivl om, at dens Virkning har været særdeles heldig, at Dyrplagerernes Antal i nogen Grad er indskrænket, og at Opmærksomheden er blevet henvendt paa denne Sag, saa at Domstolene faar fat i